

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 5Co/215/2013  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7610205259  
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2013  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7610205259.3

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Táne Veščičikovej a JUDr. Andreja Šalatu, v právnej veci navrhovateľky Q. M., nar. X.X.XXXX, bytom Š. X, L., zastúpenej opatrovníčkou M.. Q. M., O., nar. XX.X.XXXX, bytom Š. X, L. proti odporcovi M.. L. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom Č. XX, A.Á. G. Z., o náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 8C/63/2010-196 z 25.marca 2013 ako aj proti uzneseniu sp.zn. 8C/63/2010-204 z 5.4.2013

### rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P o t v r d z u j e uznesenie.

### o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh zamietol a navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal.

Zistil, že na súde prvého stupňa pod č.k. 13Ps/16/2006 je vedené konanie na návrh navrhovateľky zo dňa 18.12.2006 o vrátení spôsobilosti na právne úkony. Rozsudkom č.k. 13Ps/16/2006-116 zo dňa 2.9.2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 1Co/32/2008-180 zo dňa 26.2.2009 bol návrh navrhovateľky zamietnutý a v týchto rozhodnutiach sa vychádzalo zo znaleckého posudku znalca M.. L. (navrhovateľka údajne trpí chronickým psychickým ochorením a to paranoidnou poruchou tzv. perulačnou paranoidou, ide o ochorenie s chronickým priebehom...), s tým, že podľa súdu tomuto rozhodnutiu predchádzalo rozhodnutie Okresného súdu Poprad č.k. 15Ps/2/2004 zo dňa 14.6.2004, ktorým bola navrhovateľka obmedzená spôsobilosti na právne úkony tak, že nie je schopná samostatne vystupovať pred úradmi, súdmi a inými orgánmi vo svojom mene, nie je schopná podávať sťažnosti, návrhy, podnety a pod.

Týmto návrhom sa domáhala navrhovateľka, aby súd zaviazal odporcu k náhrade nemajetkovej ujmy 6 000 € a trov konania z dôvodu úmyselného vydania nepravdivého znaleckého posudku, znalec bol ustanovený v inom konaní vo veci, ktorej bola účastníčkou konania navrhovateľka a znalecký posudok mal byť nepravdivý.

Ďalším konaním, ktoré je vedené pred súdom prvého stupňa (ďalej len súd) bolo konanie o ustanovenie opatrovníka, ktoré prebiehalo pod č.k. 14P/410/2004. Z časti posudku č. 77/2003 zo dňa 3.12.2003 predloženého navrhovateľkou, znalec vypracoval posudok (M.. K. Q. M.. L.) zistil u navrhovateľky prítomnosť duševného ochorenia a to trvalej poruchy s bludmi s obrazom paranoidnej poruchy. Ďalej konanie o prinavrátenie spôsobilosti na právne úkony navrhovateľke je vedené pod č.k. 15Ps/18/2010, rozhodnutím súdu č. 15Ps/18/2010-96 zo dňa 2.6.2011 podľa súdu bol návrh navrhovateľky prinavrátený

spôsobilosti na právne úkony opätovne zamietnutý a Krajský súd v Košiciach rozsudkom č.k. 7CoP/279/2011-119 zo dňa 19.12.2011 potvrdil rozsudok súdu. K zamietavému rozhodnutiu dospel súd po vykonanom dokazovaní okrem iného aj na základe dôkazu a to znaleckého posudku M.. N. W. ako súdnej znalkyne v odbore psychiatria. Ďalšie dva spory sa vedú na návrh navrhovateľky na súde o náhradu nemajetkovej ujmy a to v konaní č.k. 9C/62/2010 a ďalej 6C/154/2011.

Súd citoval čl. 19 ods.1, 2 Ústavy SR zavedenej zák.č. 460/1992 Z.z., lebo každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, §§ 11 a 13 ods.1,2 Obč.zák. a návrh navrhovateľky po dokazovaní zamietol. Vychádzal z toho, že navrhovateľka tvrdila, že k zásahu do jej osobnostných práv malo dôjsť konaním odporcu a to tým, že odporca úmyselne vydal nepravdivý znalecký posudok. V znaleckom posudku znalec len odpovedal na otázky, ktoré mu súd uložil a posudzoval duševný stav navrhovateľky, toto konanie bolo právoplatne skončené rozsudkom č.k. 13 Ps/16/2006 zo dňa 2.9.2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 1Co/32/2008-180 zo dňa 26.2.2009. Návrh na prinavrátanie spôsobilosti na právne úkony bol navrhovateľke zamietnutý. Bolo zistené, že navrhovateľkin duševný stav bol od roku 2003 do súčasnej doby posudzovaný v štyroch rôznych konaniach, v ktorých súdom ustanovení znalci konštatovali u navrhovateľky prítomnosť duševnej choroby, ktorá pretrváva, znalci podávali posudky nezávisle a v rôznych časových momentoch. Naposledy bolo o návrhu navrhovateľky rozhodnuté rozsudkom súdu v konaní č.k. 15Ps/18/2010-96 zo dňa 2.6.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19.12.2011 č.k. 7CoP/279/2011-119, odporkyni tak nebola prinavrátaná spôsobilosť na právne úkony, ktorá jej bola obmedzená skorším rozsudkom Okresného súdu Poprad č.k. 15Ps/2/2004, keď návrh na prinavrátanie spôsobilosti na právne úkony bol opätovne zamietnutý. Nebola preukázaná nepravdivosť diagnózy uvedenej odporcom v posudku č. 3/2007 zo dňa 18.6.2007 s poukazom na to, že úlohou znalca nebolo posudzovať pravdivosť alebo nepravdivosť podaní, podnetov a sťažností navrhovateľky, ale jej zdravotný stav, súd dospel preto k záveru, že návrh je neopodstatnený a návrh zamietol, lebo zo strany odporcu nedošlo k zásahu do osobnostných práv navrhovateľky. Súd neviazal odporcu k uhradeniu súdneho poplatku z návrhu, ktorý bol zo strany navrhovateľky zaplatený vo výške 50%, keďže odporca nebol pre toto konanie oslobodený od súdnych poplatkov, ale bol v konaní plne úspešný.

Vo včas podanom odvolaní navrhla navrhovateľka napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Sudkyňou B.. Y. bolo zamietnutie návrhu nepravdivo odôvodnené a nezákonné a opatrovníčka podaním odvolania navrhovateľky súhlasí a pripája sa k odvolaniu. V odvolaní hodnotí výpovede účastníkov a posudky znalcov a jej sťažnosti, napr. na KP (zrejme krajská prokuratúra) v Prešove zaslaným oznámením o zastavení trestného stíhania - vydanie znalcami nepravdivých znaleckých posudkov - nezákonnosť zastavenia trestného stíhania na základe znaleckých posudkov, ktoré považovala navrhovateľka za nesprávne. Okrem toho znalec podal nesprávnu diagnózu vo svojom posudku, lebo generálny prokurátor E. v zastúpení Š. vyhovorením sa iba na znalecký posudok zachránil pred trestom pracovníkov OÚ OVVS v Levoči i nezákonné odobrenie prokurátorom B.. V.. Už vyššie uvedené na prílohách dokumentov dvoch popisov, príloh č.3 a č.4 znalec na vyzvanie ukázania bludov a neopodstatnenosť podania neukázal, lebo paranoická porucha v perulačnej forme, čo znamená podania sťažností, odvolaní navrhovateľky mali mať bludný obsah. Okrem toho odvolateľka hodnotí záver nesprávneho zamietnutia návrhu a čo znamená diagnóza lekársky a ďalej že sudkyňa nesplnila dôkaznú povinnosť - prílohy návrhov majú preukazovať okrádanie švagrinou, že nie je bludom navrhovateľky atď. Sudkyňa úmyselne nevykonala dôkaznú povinnosť, aby zachránila znalca pred dokázaním skutočností. Nesprávna je aj výpoveď znalca v konaní súdu. Znalec klamársky poukázal na jej vraj chorobné úsudky, v skutočnosti znalec vydal jej znalecký posudok v celom rozsahu chorobne klamársky.

Vo vyjadrení k odvolaniu odporca navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny, v podstate za svojím stanoviskom a za diagnózou aj za svojimi závermi v posudku si zásadne stojí a v priebehu tejto kauzy mu tieto závery aj dali za pravdu, lebo žiadne argumenty p. navrhovateľku o jej omyloch nepresvedčia, pretože je to z podstaty jej diagnóz nemožné. Je možná pritom iba sociálna úzdrava, ktorá by mohla nastať vtedy, keby jej boli znemožnené podobné perulačné aktivity. Blud je z psychiatrického hľadiska charakterizovaný predovšetkým jeho nevývratnosťou, neprístupnosťou akejkoľvek korekcii a racionálnym argumentom, lebo blud vyplýva z chybnej chorobne vzniknutej premisy, od ktorej sú potom odvodzované závery, ktoré sú spravidla tiež v rozpore so skutočnosťou. U pani navrhovateľky je týmto chybným, korekcii neprístupným presvedčením, že jej chcú všetci, čo zastávajú miesta v súdnictve, prokuratúre atď., škodiť.

Odvolačný súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p., rozsudok potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo je vecne správny, súd úplne zistil skutkový stav veci, odôvodnenie má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s odôvodnením, v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemenia ani skutočnosti uvádzané žalovanou v odvolaní, ktoré boli známe už v konaní na súde prvého stupňa a na ktoré vzal zreteľ.

Odvolačný dôvod podľa § 205 ods.2 písm. d) O. s. p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu prvého stupňa je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p., a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti).

Odvolačný súd zistil, že vo veci správne súd rozhodol, zákonné je aj jeho hodnotenie dôkazov, z ktorých vychádzal a ku ďalším návrhom navrhovateľky je treba uviesť, že s poukazom na § 120 ods.4 O.s.p. ako aj ods.1 tohto zákonného ustanovenia, súd nepátra po dôkazoch, ale na návrh účastníka je povinný vykonať každý dôkaz, ktorý je potrebný pre zistenie skutkového stavu pre rozhodnutie vo veci a to aj v prípade, ak takýto dôkaz nenavrhuje účastník a potreba jeho vykonania vyplynie zo zisteného skutkového stavu v rámci dokazovania.

Odvolačný súd aj so zreteľom na odôvodnenie rozsudku súdu a vykonané dôkazy nezistil taký dôkaz, ktorého vykonanie by bolo potrebné pre zistenie skutkového stavu, v odvolacom konaní nevznikla potreba vykonania takéhoto dôkazu, nedošlo k zmene skutkového stavu zisteného súdom a odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil podľa § 219 ods.1, 2 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania nerozhodoval odvolací súd, pretože navrhovateľka bola neúspešná a odporca žiadne trovy nežiadal a ani trovy mu v odvolacom konaní nevznikli (§ 224 ods.1 a § 151 ods.1 O.s.p.).

Súd prvého stupňa rozhodol aj o povinnosti opatrovníčky zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie, ktorý je 123 € (vzorom OSP č. 4 - Uznesenie, aby poplatník zaplatil súdny poplatok, ktorý by sa vymáhal - § 12 zák.č. 71/92 Zb.), svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že 123 € je potrebné zaplatiť podľa č. 18a Sadzovníka súdnych poplatkov a že ak sa poplatok v určenej lehote nezaplatí, bude ho súd vymáhať.

V podanom odvolaní navrhovateľka žiadala zmeniť napadnuté uznesenie alebo zrušiť, t.j. tak, aby nemusela zaplatiť takýto poplatok.

V odvolaní tvrdila, že poškodená matka hoci na súdnom konaní preukázala znalcovi (odvolanie podala zástupkyňa navrhovateľky), že určená diagnóza charakterizujúca jej zdravotný stav bola určená klamársky a pritom sudkyňa návrh zamietla, preto žiadala o odpoveď na základe akého zákona by mala súdu poplatok platiť opatrovníčka a nie navrhovateľka, ktorá podala odvolanie. Navyše Okresným súdom Poprad B.. A. bola podvedená v súvislosti s ustanovením za opatrovníčku.

Matka nemala byť obmedzená spôsobilosti, čím by nebolo potrebné, aby sa stala opatrovníčkou, tým by nebolo potrebné podávanie návrhu, keby teda súdy boli konali v predmetnej veci zákonne, nebola by potreba hľadať na zastúpenie advokáta a platiť súdu poplatky. Keby B.. Y. bola konala zákonne, poškodená matka by nebola nútená podať odvolanie. Úlohou znalca nebolo posudzovať pravdivosť - nepravdivosť podaní sťažnosti navrhovateľky, ale jej zdravotný stav a uvedené napísala sudkyňa, čo

je absurdnosť - hlúposť. Slovenská republika má klamárskych, múdrych znalcov, sudcov, je na chvoste rozvojových krajín vo vymožitelnosti práva? Sudkyňa namiesto splnenia si svojej dôkaznej povinnosti na základe OSP § 120 ods.1 poškodenou matkou označených 25 dôkazných listín na preukázanie skutočnosti, vydania jej znalcom úmyselne nepravdivého znaleckého posudku a vykonanie na základe § 129 ods.1 pridala sa ku klamárskemu a skazeneckému i chváleniu znalca.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O.s.p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa, t.j. uznesenie z 5.4.2013 a toto potvrdil ako zákonné a správne podľa § 219 ods.1, 2 O.s.p.

Podľa § 5 ods.1 písm.a/ zák.č. 71/92 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že ak odvolanie vo veci samej podala a podpísala opatrovníčka M. Q. M., O., K. L., Š. Č..X, ona musí zaplatiť aj súdny poplatok za odvolanie podľa sadzby určenej v sadzobníku súdnych poplatkov a vyznačenej položky (konanie o nemajetkovú ujmu).

Z návrhu na začatie konania na zaplatenie nemajetkovej ujmy bol správne vyrubený opatrovníčke súdny poplatok v zákonnej výške, t.j. 123 € (položka 7b Sadzobníka súdnych poplatkov, t.j. ochrana osobnosti spojená s náhradou nemajetkovej ujmy vo výške 66 € + 3% z výšky uplatnenej nemajetkovej ujmy, čo predstavuje 246 €, avšak pri 50% priznaní oslobodenia od súdnych poplatkov navrhovateľke na základe uznesenia sp.zn. 8C/63/2010 zo 21.novembra 2012, predstavuje súdny poplatok 123 €).

Odvolací súd ako zákonné a správne toto uznesenie potvrdil podľa § 219 ods.1, 2 O.s.p. a uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok opatrovníčke.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

#### **Poučenie:**

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.